

RECENZE KNÍŽKY

JETO NA TOBĚ

S. K. WRIGHTOVÁ

2018

Évu všichni milují. Když je její tělo nalezeno v lesích, každý se ptá na jedině: kdo to jen mohl udělat?

Musel to být Luke, její přítel. Měl motiv, měl příležitost. Dokonce ho viděli, jak s Évou do lesa odchází. I když je celá skládačka neúplná, jednotlivé dílky do sebe zapadají.

Ale jak jde čas, všechno se mění. Každý má svou pravdu, každý je ovlivněn svými předsudky. Kdo je tedy vinen?

A komu budete věřit...?

Rozálie Muralová, 9.A

Tento poutavý young adult thriller mi přišel pod ruku vlastně úplně náhodou. Byla jsem v knihkupectví, kde jsem sháněla knížku od Jamese Dashnera, Spáleniště: Zkouška. S velkým zklamáním jsem ale zjistila, že ji nemají a spěchala to zdrceně oznámit své kamarádce, která měla zrovna volno a rozhodla se mě doprovodit. Než jsem si stihla postěžovat, že se jedná již o třetí knihkupectví, ve kterém druhý díl mé oblíbené knihy nemůžu za žádnou cenu najít, už mi strkala před nos toto dílo s tím, že se mi bude určitě líbit. Obálka a anotace, kterou jsem se rozhodla i přepsat výše, mě poměrně zaujaly a jelikož mé zklamání stále přetrvávalo a detektivky čtu ráda, rozhodla jsem se si knihu skutečně zakoupit. A tak jsem nakonec odcházela domů poměrně spokojená. Pokračování Labyrintu jsem sice nesehnala, ale nadšeně jsem si v menší igelitové tašce odnášela dvě nové knížky do své sbírky. Sice jsem od té doby téměř o sedm set korun chudší, ale o dva skvělé čtenářské požitky bohatší. Na knížku Chlapec v pruhovaném pyžamu mám už jednu školní práci rozdělanou, a tak jsem usoudila, že teď je čas na dílo nepříliš známé S. K. Wightové.

Po týdnu a dočtení výše zmíněné knihy z dob druhé světové války a holocaustu jsem s poměrně vysokým očekáváním nadšeně otevřela tuto knihu a kupodivu zalitovala její koupi. Na první pohled vypadala skutečně krásně, anotace byla poutavá a autorku jsem neznala, tak jsem doufala, že si třeba později přečtu i její další knihy. Jen tak mimochodem jsem zjistila, že zřejmě žádné další ani nenapsala. Jenže jsem udělala tu chybu, že jsem před koupí nenahlédla dovnitř, neb jsem byla zdrcena ze svého neúspěchu ve shánění Spáleniště. Příběh je psán z pohledu první osoby a v přítomném čase. Někomu to nemusí dělat problém, ale já na čtení takto psaných knih nejsem zrovna zvyklá, protože jednoduše nejsem zrovna zastáncem psaní v ich-formě. A ještě k tomu se každou kapitolu pohledy střídaly, a to mě rozhodilo ještě předtím, než jsem se vůbec stihla pořádně začíst do děje. I přesto jsem se ale rozhodla dát knížce druhou šanci. Můj první dojem z ní byl skvělý, druhý tedy nic moc, tak třeba ten třetí bude také pozitivní, že ano. A kupodivu skutečně byl.

Knížka mě i přes veškeré pochybnosti vtáhla do děje, a to prakticky okamžitě. Je napínavá, poutavá, a právě díky tomu jsem všech jejích 329 stránek přelouskala prakticky jedním dechem a knížku dočetla za necelé dva dny. Jelikož sama nesnáším, když mi někdo vypráví děj, či zápletku nějaké knihy, kterou jsem nečetla, nebo ji mám právě rozečtenou, pokusím se v následující části své recenze, pokud možno co nejméně prozradit, ale nic neslibuji, neb jsem jednou z těch rozepisujících se osob a jsem schopna naprosto obyčejnou slohovou práci popsat dva papíry. Zajímavé je, že tato schopnost se jaksi vytrácí, když mám mluvit, ale to jsem znovu dosti odbočila, že ano.

Nejdůležitější postavou je Luke, přítel Evy Pfaechowské, která byla nalezena ubodaná v lese. Stane se hlavním podezřelým při vyšetřování její vraždy, protože na první pohled k tomu nikdo jiný neměl důvod. Eva byla vzornou studentkou, oblíbenou osobou na střední škole, kterou navštěvovala a její rodiče a kamarádi tvrdí, že než poznala svého přítele, byla naprosto bezproblémovou dívkou. Za to mohl určitě Luke, protože pokud ne on, tak kdo? I když je případ nedořešený a důkazů je málo, nikdo jiný to být prostě nemohl. Vždyť to by přeci potom nedávalo sebemenší smysl. Alespoň o tom jsou všichni přesvědčeni a snaží se najít jakékoli vodítko, které by dokazovalo, že mají pravdu. A skutečně jim vše hraje do karet. Postupně nalézají další důkazy, díky kterým dokonce dostanou Luka do

vězení. Že prý pokud soud rozhodne o jeho nevině, bude okamžitě propuštěn. Jenže všichni jsou pořád proti němu, i když pořád není jasné, jak to vlastně celé proběhlo. Objevuje se další podezřelý, přítel Eviny nejlepší kamarádky, ale i nadále všichni věří, že vrahem je Luke.

Tohle na knize neskutečně obdivuji. Objevují se stále nové okolnosti. Důkazy, které se Evina nejlepší kamarádka Siobhan rozhodla ponechat pro sebe, její přítel a jeho sestra, učitel, který Luka nejdříve brání a poté se rozhodne změnit názor na celý případ, což Lukovi zrovna neprospěje, Evin poměr s vyšetřujícím policistou a její podezřelé přátelství s jeho nepříliš oblíbenou dcerou. A právě díky těmto novým důkazům postavám a okolnostem je čtenář, respektive alespoň já, nucen neustále měnit pohledy na věc. Musí se rozhodnout, komu chce vlastně věřit, kdo je podle něj pachatelem a kdo celou dobu jen lhal. Tyto otázky jsem si během čtení knížky položila snad stokrát a vrtaly mi hlavou prakticky bez přestávky, což je zřejmě důvod, proč jsem ji přečetla tak rychle.

Ovšem konec příběhu mě právě díky výše zmíněné možnosti rozhodnutí se, komu vlastně hodláte věřit, neskutečně dopálil. Byla jsem zmatená a neskutečně natěšená na rozluštění toho složitého případu. Chtěla jsem vědět, kdo Evu zabil, chtěla jsem vědět, zda byl Luke odsouzen neprávem jak jsem byla od samého začátku přesvědčena a chtěla jsem to vědět co možná nejdříve, protože ta kniha byla zatraceně napínavá a já jí obětovala většinu svého víkendu. Jenže jsem se nic nedozvěděla. Konec příběhu je neskutečně otevřený, a i když jsem byla utěšena, že třeba vyjde další díl, i po necelých dvou měsících od přečtení jsem zdrcena. Vždyt' by stačily jen dvě věty a já i ostatní čtenáři bychom měli jednou pro vždy klid. Nemá sebemenší smysl vydávat druhý díl knihy kvůli pár slovům, moje naděje jsou tím pádem pryč a já si můžu jen domýšlet, jak to nakonec se všemi postavami dopadlo. Ano, i konec je napsaný tímto stylem a každý čtenář si tak může vymyslet jemu nejprjemnější rozluštění a věřit, čemu věřit chtěl, jelikož v podstatě žádné domněnky nejsou sto procentně potvrzeny, nebo vyvráceny. Já osobně bych ale dala přednost těm několika větám navíc a úplnému rozluštění. Myslím totiž, že ať by se mi konec zamlouval, či nikoli, byla by alespoň konečně uspokojena moje zvědavost.

Abych to tedy konečně uzavřela, protože moje pisatelská stránka se znovu rozhodla předvést a rozepsat. Koupí nebo vypůjčení této knihy rozhodně doporučuji. I když jsem byla po přečtení prvních pár vět lehce zklamaná, definitivně nelituji utracení těch tří set korun. Příběh je napínavý, poutavý a zajímavý, vtáhne vás do děje a přiměje vás se skutečně zamyslet. Kdo to mohl udělat? Proč, by to prováděl? A jak ta knížka zatraceně končí? Varuji vás znovu, na některé ze svých otázek odpovědi nenaleznete, ale i tak si troufám říct, že se knížka zalíbí ještě spoustě lidí. Spíše mladší čtenáři si v ní jistě něco najdou a určitě stojí za to, abyste jí dali šanci.